

Aleksandra Cofta-Broniewska

Straszewo, gm. Koneck, woj.
włocławskie. Stanowisko 47

Informator Archeologiczny : badania 16, 58-59

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła dr Anna Leciejewiczowa. Finansował IHKM PAN. Ósmy sezon badań. Osady neolityczne kultury ceramiki wstęgowej rytej i pucharów lejkowatych.

Prace wykopaliskowe prowadzone były we wschodniej części stoku wzniesienia /st.2/ i w jego zachodniej części /st.2a/. Odsłonięto łącznie 700 m². Ukończono badania najstarszego skupiska obiektów szareckiej grupy kultury ceramiki wstęgowej rytej /S I/ złożonego z chaty słupowej szerokości ok. 5 m, długości 19-24 m i jam gospodarczych. Posunięto też znacznie rozpoznanie jednego z najmłodszych skupisk obiektów w tej osadzie /S IV/, złożonego z podobnej chaty szerokości ok. 6 m, długości ok. 13 m i licznych jam. W sąsiedztwie tego zespołu natrafiono na ślady innego budynku o typowej konstrukcji słupowej, pochodzącego, jak się zdaje, z czasów chronologicznie bliskich skupisku S IV. Kilka jam z najmłodszego okresu rozwoju osiedla odkryto także w pobliżu skupiska S I. Obok ceramiki, niekiedy zdobionej ornamentem szareckim lub nutowym, znaleziono wyroby z krzemienia jurajskiego, krakowskiego i innych gatunków kamienia - głównie tłuczki - rozcieracze i ułamki płyt do wygładzania powierzchni przedmiotów z twardych tworzyw.

Ukończono ponadto eksplorację wielkiej jamy prawdopodobnie mieszkalnej, należącej do osiedla kultury pucharów lejkowatych. Miała one nieregularnie trapezowaty kształt, wymiary 0 x 4-6 m i ponad 2 m głębokości. Wewnątrz stwierdzono ślady ognia. Obok odkryto mniejsze obiekty gospodarcze - kolistą jamę paleniskową i kilka zasobowych. Cztery z nich umieszczone były w płytkim zagłębieniu z paleniskiem w narożniku i tworzyły jeden zwarty zespół. We wszystkich tych obiektach stwierdzono ceramikę i inne wyroby typowe dla południowej grupy kultury pucharów lejkowatych w późnym okresie jej rozwoju, kiedy jej społeczności weszły w kontakt ze środowiskiem kultury ceramiki promienistej.

STRASZEWO, gm.Koneck
woj.włocławskie
Stanowisko 47

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr hab.Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej i kultury łużyckiej.

Badania podjęto w celu wyjaśnienia specyficznej struktury inwentarza krzemiennoego jaki zarejestrowano w poprzednim sezonie. W związku z tym poszerzono ubiegłoroczny

sondaż, ogółem przebadano 36 m². Uchwycono kraniec wschodni i południowy, odkrytego wcześniej, owalnego skupienia materiału kultury ceramiki wstęgowej rytej. Materiał krzemienisty wystąpił w niewielkich ilościach i były to przede wszystkim małe odłupki z krzemienia czekoladowego i jurajskiego. Odkryto także jeden drapacz i kilka odłupków retuszowanych w tym jeden z krzemienia świeciechowskiego.

W wykopie III natrafiono na pozostałości obiektu kultury łużyckiej.

Badania zakończono.

Materiały są przechowywane w Katedrze Archeologii UAM.

STRYCZOWICE, gm. Waśniów
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Uzariwicz-Chmielewska, przy udziale Dariusza Mikosia. Finansował WKZ w Kielcach. Piąty sezon badań. Osada neolityczna kultury pucharów lejkwatych.

Osada położona jest na wysoczyźnie lessowej między dwoma strumieniami, dopływami rzeki Kamionki.

Celem prac było:

1/ dalsze badania przebiegu fosy otaczającej osadę;
2/ dalsze wykopaliska w miejscu zagęszczenia osadnictwa wewnątrz osady;
3/ badania sondażowe poza fosą w miejscu wyorywania przez rolników dużych głazów.

Uchwycono dalszy przebieg fosy na długości 120 m, przy pomocy wierceń, ręczną sondą wiertniczą. Metoda ta jest bardzo wydajna i rokuje nadzieję uchwycenia całego przebiegu fosy w najbliższym sezonie wykopaliskowym.

Wewnątrz osady, nawiązując się do wykopu z 1981 r. przebadano obszar 131 m². Odkryto na nim 6 jam, każda posiadała inny charakter i prawdopodobnie odmienne pierwotne przeznaczenie. Płytsze 3 jamy /do 1 m głębokości/ zawierały bardzo dużą ilość zabytków, szczególnie ceramiki i kości. Obserwacja ilości fragmentów naczyń pozwala sądzić, że wyklei się z jednej jamy do 10 naczyń. Wydobyto też szereg przęślików, ciężarek tkacki, narzędzia krzemienne oraz bryżki hematytu.

Inne dwie jamy, były bardzo głębokie, dochodziły do 2,2 m głębokości.

Jama największych rozmiarów, zawierająca stosunkowo mało zabytków, posiadała na dnie dobrze zachowany ludzki szkielet, wyposażony tylko w większy fragment naczynia. Nie był to grób ani pochówek celowy, a sytuacja, w której znale-